

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
דאף@דאףיומי.קו.יל • 6515004 טל/פקס

נדריים דף פא.

נדרה ברחיצה וקישוט אליבא דר' יוסי, האם מיפר?

לגבי אחרים	לגבי עצמו	
אינו מיפר - דלא הוי עינוי נפש	מיפר - דנחשב דברים שבינו לבינה	לרב אדא בר אהבה
אינו מיפר - דלא הוי עינוי נפש	אינו מיפר - אין נחשב דברים שבינו לבינה ¹	לרב הונא

נדריים דף פא:

מה הם הארבעה סוגי נדריים שמונה הברייתא, ומה הדוגמאות לזה?

הדין	הדוגמא	המקרה	
הבעל מיפר	קונם פירות בעלי עלי ²	יש בו עינוי נפש בינו לבינה	א.
הבעל מיפר	קונם פירות אחרים עלי ³	יש בו עינוי נפש בינה לבין אחרים	ב.
מיפר רק לעצמו ⁵	שלא אכחול וכו' ⁴	אין בו עינוי נפש והוי בינו לבינה	ג.
לת"ק: א"צ להפר לר"ג: יפר ⁶	שלא אציע מסתך שלא אמזוג כוסך ולא ארחץ פניך ידיך ורגליך		
אין יכול להפר ⁸	קונם שאיני עושה לפי אבא וכו' ⁷	אין בו עינוי נפש בינה לבין אחרים	ד.

¹ דכמו שלא מצינו שועל שמת בעפר חפירתו שדר בו תמיד, מחמת שהוא רגיל ומכיר שם, כך אין הבעל חושש שמא תקשר לו נימא מחמת שאין אשתו רוחצת ותכאיב לו וכדומה.

² הנה ברייתא זו היא כר' יוסי כמבואר בהמשך, ובכל אופן כשאמרה "קונם פירות בעלי עלי" - נחשב נדר עינוי נפש, הגם שר' יוסי סובר שלא הוי נדר עינוי נפש עד שתאסור על עצמה כל פירות, מ"מ "פירות בעלי" ודאי הוי עינוי נפש, דהרבה פעמים לא מצוי לה פירות אלא של הבעל - ובזה מודה ר' יוסי.

³ וכגון שאסרה פירות של חנוני שפרנסתו ממנו, שבאופן זה מודה ר' יוסי דחשיב נדר דעינוי נפש.

⁴ נדרה מקישוט, שלא תכחול את עיניה, או שלא תפקוס - דהיינו שלא תתן אודם על פניה. וכן נדרה שלא תשמש מטתה, ובאופן שאמרה "הנאת תשמישך עלי", דאף שהיא משועבדת לו, מ"מ כיון שאסרה את ההנאה שלה ממנו, באופן זה חל הנדר. (אבל באומרת "הנאת תשמישי עליך" דהיינו שהוא לא יהנה ממנה - לא חל הנדר משום שהיא משועבדת לו).

⁵ כדין דברים שבינו לבינה, דלר' יוסי לא חשיב בדברים אלו עינוי נפש.

⁶ ת"ק ס"ל שלא צריך להפר משום שהיא משועבדת לו בכל זה - ולא חל הנדר כלל. ורבן גמליאל סובר דכיון דכתיב (במדבר ל:א) "לא יחל דברו" למדנו שאפי' שלא חל הנדר לענין להתחייב מלקות מ"מ עדיין יש כאן חילול "דברו" - דסוף סוף את הדיבור שלו חילל, ולכן צריך להפר.

⁷ שאמרה "איני עושה לפי אבא שלי, או לפי אח שלי, [הרש"ש מגיה וגורס: "לפי אבא לפי אביך לפי אחי לפי אחיך"]], שלא אתן תבן לפני בהמתך ומים לפני בקרך".

⁸ דאין כאן לא נדר של עינוי נפש וגם לא נדר שבינו לבינה.